

Zasavski TEDNIK

TRBOVLJE, 3. OKTOBRA 1963

STEVILKA 41

LETO XVI

20 LET KOČEVSKEGA ZBORA

Te dni praznujemo pomembno obletnico: 20-letnico Kočevskega zbora. Na slavnostnih zasedanjih organov samoupravljanja v delovnih organizacijah, na sejah vodstev družbeno — političnih organizacij in drugod bomo ocenjevali doseženi razvoj. V počastitev tega jubileja pa bomo pripravili več prireditev.

V soboto in nedeljo bodo tudi številni Zasavčani odšli v Ljubljano in Kočevje na osrednje prireditve v počastitev tega jubileja. Računajo, da bo odšlo samo na osrednjo prireditev v Kočevje nekaj sto Zasavčanov.

V teh in preteklih dneh se je več tisoč ljudi po vsem Zasavju odzvalo humani akciji današnjega časa — vpisu posojila za izgradnjo Skopja.

Zal pa imamo tudi v Zasavju primere odkritega odrekanja predusem tistih občanov, ki tega niso upravičeni. Vsem je znano, da smo z izgubo Skopja izgubili ne samo eno izmed naših republiških središč, temveč tudi del gospodarstva, ki je bil tu. To ni izguba samo za Makedonijo, temveč za celotno jugoslovansko skupnost. Vsi smo bili človekoljubni in pripravljeni dati pomoč takrat, ko so bili naši časniki, televizijski ekrani in filmski tedniki pobni poročil in prizorov v mestu nepokopanih žrtev. Zakaj torej danes drugačen odnos? Res je. Vsi imamo svoje slabosti. Ker so mrtvi pokopani, radi pozabimo nanje in njihove svoje. To pot so taka mnenja obsojanja vredna. Ne bo napak, če tisti, ki se še niso odzvali vpisu posojila, še enkrat razmislijo o vsem in se sami postavijo v položaj Skopjancev brez stanovanj, imetja. Potem pa naj bi bila njihova odločitev takšna, kakršna je v tem primeru dostojna slehernemu poštenemu delovnemu človeku.

Janez Zahrastnik

ZIVLJENJE V SKOPJU SE POČASI NORMALIZIRA. Toda na vsakem koraku je videti še polno porušenih in poškodovanih zgradb. Prebivalci stanujejo pod šotori. Prejšnji teden smo začeli vpisovati ljudsko posojilo, namenjeno za obnovo in izgradnjo Skopja, da bi se življenje normaliziralo hitreje. Naša pomoč Skopju pa bo potrebna tudi še v prihodnje

NAJNOVEJŠE

V ZASAVJU VPISANO
78 MILIJONOV DIN
POSOJILA

TRBOVLJE, 2. OKTOBRA (po telefonu). Po podatkih Službe družbenega knjigovodstva je do torka do 12. ure 12.230 vpisnikov vpisalo 78.154.000 din posojila za obnovo in izgradnjo Skopja, in sicer v Trbovljah 6634 vpisnikov 43.864.300 din, v Hrastniku 1864 vpisnikov 11 milijonov 406.000 din, v Zagorju ob Savi 1958 vpisnikov 11 milijonov 336.000 din ter v Litiji 1774 vpisnikov 11.584.000 din posojila.

Zadnje dni v vse večjem številu vpisujejo ljudsko posojilo tudi kmetijski proizvajalci, obrtniki, dijaki in drugi. Organi delavskega samoupravljanja pa so prav tako na zasedanjih že začeli določati višino sredstev, ki jih

bodo vpisali na račun ljudskega posojila

NOVA AKCIJA

Občani Zasavja so te dni ponovno manifestirali pripravljenost pomagati prebivalstvu glavnega mesta Makedonije — Skopja. Vpisovanje ljudskega posojila za obnovo in izgradnjo Skopja se je v vseh štirih zasavskih občinah — v Trbovljah, Litiji, Zagorju ob Savi in Hrastniku — spremenilo v novo akcijo solidarnosti. To dokazujejo tudi podatki o stalnem naraščanju števila vpisnikov in znesek vpisanega posojila. V sredo (prvi dan akcije) je bilo vpisano 19 milijonov din posojila, v soboto pa že blizu 60 milijonov din.

V številnih delovnih organizacijah so te dni že zaključili z vpisovanjem posojila.

Na sliki desno: med prvimi vpisniki posojila so bili tudi tokrat rudarji. Naš posnetek je s trboveljskega obrata Rudnika Trbovlje - Hrastnik.

Na prvem Zboru svobodno izvoljenih odposlancev slovenskega naroda, na zboru, ki je zgodovinskega pomena, moramo poudariti, kaj je prinesel v slovenski osvobodilni boj delavski razred, če hočemo pravično odmeriti deleže v svetem domovinskem boju. Nepravilno bi bilo danes, ko se borimo z vsemi silami za borbeno enotnost slovenskega naroda, kakor koli — nazorsko ali razredno — razdruževati slovenski narod. Toda boj za enotnost narodnih in ljudskih množic ne pomeni, da ne smemo analizirati družbenih dejstev in iskati sil, na katere se mora slovenski narod opreti, če si hoče izbojevati in zajamčiti končno zmago. Nasprotno! Boj za enotnost narodnih in ljudskih množic tako analizo terja kot svoj neogibni pogoj.

V tem smislu, tovariši in tovarišice, moramo poudariti, da je bil delavski razred, združen z množicami kmetov in delovnega izobraženstva, tisti, ki je v osvobodilni boj slovenskega naroda vnesel svojo historično udarnost, požrtvovalnost, žilavost in vztrajnost v zasledovanju sveta borbenega smotra. Naš narodni osvobodilni boj je pred svetom izpričal svojo čudovito udarnost prav zaradi tega, ker mu je delavski razred vtisnil pečat svoje lastne udarnosti.

S tem, tovariši in tovarišice, da so prevzele usodo naroda v svoje roke slovenske ljudske sile, pa se je vprašanje naroda do kraja združilo z vprašanjem srečne bodočnosti ljudskih množic. Kakor si ne moremo zamisliti naše narodne osvoboditve brez boja slovenskih ljudskih množic, množic delavcev, kmetov in delovnih izobražencev proti vsem zunanji in notranji sovražnikom našega naroda, tako si naše narodne osvoboditve niti zamisliti ne moremo, če ne bo narodna osvoboditev hkrati zajamčila srečne in svobodne bodočnosti delovnega ljudstva.

(Iz govora Borisa Kidriča na Zboru odposlancev slovenskega naroda v Kočevju — 2. oktobra 1943.)

K O Č E V J E

Kočevje slavi v teh dneh pomemben jubilej — 20-letnico, ko so se sredi ogorčenih bojev, ki jih je bila z zakletim sovražnikom našega naroda narodnoosvobodilna vojska in prvič v naši narodni zgodovini, zbrali svobodno izbrani, izvoljeni odposlanci slovenskega ljudstva in zastopniki narodnoosvobodilnega gibanja iz vseh slovenskih dežel. Potemtakem pomeni ta jubilej mnogo več, ne le za Kočevje, kjer je bil Zbor, temveč za vse nas.

Kot je dejal tovariš Kidrič, če hočemo Zbor in njegovo vsebino vsaj približno prav oceniti, je treba poudariti, da je bil to zbor, ki je zrastle na temeljih pristne ljudske demokracije in iz najusodnejše borbe, kar jih je kdajkoli bojeval naš narod.

Preko zbora odposlancev je potemtakem spregovorilo samo slovensko ljudstvo in je spregovoril sam slovenski narod.

Kočevje je v tistih oktobrskih dneh leta devetnajststiridesetega z vso gostoljubnostjo sprejelo odposlance tega zgodovinskega Zbora. 572 delegatov je prihajalo po skrivnih poteh, z ilegalnimi imeni iz vseh krajev slovenske zemlje v Kočevje.

Prvi vtisi ob prihodu v Kočevje so bili veličastni. Iz

velikega zvočnika v glavni ulici so bučala zmagoslavna radijska poročila o velikih uspehih zavezniške rdeče armade, po ulicah so stali veliki oklepni avtomobili, ki so prevažali goste, politično in vojaško vodstvo. Dvorana Sokolskega doma (zdaj Šeškov dom), ki je bila izven mesta, je bila slavnostno okrašena. Nad odrom so bile zapisane besede Ivana Cankarja: »Na-

rod si bo pisal sodbo same. Na odru je bil pripravljen prostor za delovno in častno predsedstvo ter govorniška tribuna, v ospredju so bili znaki Osvobodilne fronte, odeti v lovorov venec in slovenska, na strani pa zastave zavezniških narodov ter slike Tita in vodilnih zavezniških predstavnikov.

Začetek prve seje je bil 1. oktobra ob 9. zvečer.

Sejo je pričel predsednik Izvršnega odbora Osvobodilne fronte Josip Vidmar, vodil pa jo je delovni predsednik Bogdan Osolnik.

Velikega trenutka v zgodovini slovenskega naroda so se predvsem udeležile delegacije vseh tistih organov in oblasti, s katerimi je slovensko osvobodilno gibanje neposredno povezano.

Ko je odbila ura začetka prvega zasedanja Zbora odposlancev slovenskega naroda, je stopil pred zbrane odposlance predsednik Izvršnega odbora Osvobodilne fronte, slovenski pisatelj Josip Vidmar in prebral odlok IOOF o zasedanju Zbora odposlancev slovenskega naroda.

Po prebranem odloku je proglasil tovariš predsednik zasedanje za odprto. S krepkim in dostojanstvenim korakom je nato prikorakala četa

BORIS KIDRIČ, prvi sekretar izvršnega odbora Osvobodilne fronte Slovenije

***

Delovno predsedstvo Zbora odposlancev slovenskega naroda v Kočevju

naše vojske s slovensko zastavo. Izvršila je pozdrav zastavi, a celotni zbor odposlancev je zapel slovensko narodno himno.

Po odhodu častne čete je stopil na govorniški oder predsednik Izvršnega odbora Osvobodilne fronte Josip Vidmar.

Značilnost zbora, je dejal tovariš Vidmar, je njegova vsenarodnost. Že ko sem pozdravljal, tovariši odposlanci, sem omenil ne le zastopnike bivše »Ljubljanske province«, temveč tudi predstavnike slovenskega ljudstva Primorske, Koroške, Gorenjske in Štajerske. Še nikdar v slovenski zgodovini niso bili na takem svobodnem ali osvobodilnem zborovanju, ki pa ima hkrati deloma že tudi zakonodajen in državnotvorni značaj, še nikdar niso bili na takem politično tako pomembnem zborovanju zbrani odposlanci vseh slovenskih pokrajin. Danes, sredi vojne vihr, ki divja tudi preko našega ozemlja, je tukaj na osvobodjenem oz. zbrano predsedništvo naroda brez obzira na vse nekdanje deželne in drž. meje, da bo svobodno sklepalo o važnih in odločilnih zadevah s'ovenske sedanosti in bodočnosti.

Na Zboru, ki je bil tri dni na osvobodjenem ozemlju v mestu, ki je bilo dolgih 600 let nemški otok sredi slovanstva, so pretresali vprašanja slovenskega narodnoosvobodilnega boja, zlasti vprašanja o konkretnih nalogah narodnoosvobodilne vojne, graditve narodne oblasti in vključitvi civilnega prebivalstva v narodnoosvobodilno vojno.

Dr. Ivan Ribar je kot predsednik AVNOJ v svojem govoru dejal:

— Tovariši poslanci. Edinstvena je borba in politična zavest slovenskega naroda o tej naši narodnoosvobodilni vojni. To zavest, to borbo pa ni samo manifestiral, temveč jo je tudi dokazal takol v začetku narodnoosvobodil-

ne vojne. Takoj za vstajami v Srbiji in Črni gori je tudi slovenski narod pristopil k organiziranju borbe, ravno tako pa je tudi bil prvi pri politični organizaciji.

Prvi večer so odposlanci odposlali številne brzogovorne pozdrave voditeljem, organom vojaških in političnih oblasti ter nekaterim zaveznikom.

Druga dne so odposlanci zapeli pesem »Žrtvam« in z njo izkazali spoštovanje za svobodo padlim borcem.

Zatem je stopil na govorniški oder viharno pozdravljen tovariš Boris Kidrič. Svoj govor je pričel takole:

Ko Izvršni odbor Osvobodilne fronte slovenskega naroda polaga račun pred vami, odposlanci slovenskega naroda in demokratično svobodno izvoljenimi predstavniki slovenskega ljudstva, moramo priklicati v spomin, kaj se je na slovenski zemlji zgodila 1941, če hočemo zares in prav razumeti vso veličino poti in uspehov dvoletne, z napor, žrtvami in nepopisnim junaštvom izpolnjene osvobodilne borbe.

Zatem je govoril o predaprilskih dneh, začetkih upora na Slovenskem, nastanku naše narodne vojske, rezultatih dveletne osvobodilne borbe in dejal:

— Če hočemo v kratkih besedah ponoviti, tovariši in tovarišice, kar vam mora povedati Izvršni odbor, ko polaga v imenu Osvobodilne fronte pred vas obračun o svojem skoraj triletnem delu, moram naglasiti naslednje: Aprila 1941 je razpadla vojska. Danes imamo vojsko. Aprila 1941 je razpadel ves naš javni aparat. Danes ga imamo. Toda ne samo to, da imamo vojsko in da imamo oblast. Prvič v svoji zgodovini imamo zares narodno in ljudsko vojsko in imamo zares narodno in ljudsko oblast, oboje ustvarjeno pod najtežimi pogoji, oboje zgrajeno v najhujši borbi z zmanjnim in notranjim sovražnikom našega naroda.

Zatem je govoril član Izvršnega odbora OF in Centralnega komiteja Komunistične partije Jugoslavije Edvard Kardelj o političnem položaju in nalogah naše osvobodilne vojne.

Po razpravah je bilo zborovanje zaključeno ob 4. uri zjutraj.

Naslednji večer so se odposlanci sestali tretjič. Ta večer so odposlanci sprejeli soglasno proglas Slovincem, razglas o razpisu volitev, odlok Izvršnega odbora Osvobodilne fronte, sklepe Zbora odposlancev, zaupnico Izvršnemu odboru OF, resolucijo, proglas Zbora odposlancev, objavo in drugo.

Od prvega do tretjega oktobra 1943 je zasedal I. Zbor odposlancev slovenskega naroda, demokratično in svobodno izvoljen med 20. in 25. septembrom. Na zboru je bilo prisotnih 572 izvoljenih odposlancev.

Zbor je po pristnem demokratičnem postopku pretresal vsa bistvena vprašanja slovenske narodnoosvobodilne borbe in o njih merodajno sklepal. Sklepi zbora odposlancev ustrezajo v vsakem pogledu nalogam Zbora in so bili sprejeti soglasno.

Na temelju svojega sklepa o predstavnstvu in vodstvu slovenske narodnoosvobodilne borbe in začasnih organih ljudske oblasti slovenskega naroda v vojnem razdobju je Zbor odposlancev izvolil stodvajsetčlanski Plenum Osvobodilne fronte slovenskega naroda kot vodstvo Osvobodilne fronte kot izvršni organ Plenuma in Osvobodilne fronte oziroma pot predsedstvo Slovenskega narodnoosvobodilnega odbora ter štiričlansko delegacijo v AVNOJ. Med izvoljenimi so preizkušeni borci iz narodnoosvobodilnega gibanja, predstavniki vojske, predstavniki slovenskih ljudskih množic, slovenske kulture in vseh plasti slovenskega naroda.

Zbor odposlancev slovenskega naroda je zgodovinskega pomena.

Njegov pomen je v naslednjem:

1. Zbor odposlancev slovenskega naroda je v slovenski narodni zgodovini prvi demokratično izvoljeni, iz ljudskih predstavnikov obstoječi Zbor.

2. Demokratično izvoljeni odposlanci slovenskega naroda so izrekli enodušno voljo slovenskega naroda, da prenese vse napore in žrtve v borbi za svojo osvoboditev in združitve, za novo, demokratično

in močno Jugoslavijo ter za srečno bodočnost slovenskih ljudskih množic.

3. Demokratično, svobodno izvoljeni odposlanci so zahtevali neizprosno borbo proti okupatorju do končne zmage naše pravične stvari.

4. Slovenski narod je preko svojih odposlancev na Zboru enodušno obsodil plavo in belo gardo ter zahteval, da ju slovenska narodna oblast neusmiljeno iztrebi.

5. Zbor odposlancev je izrekel pripravljenost slovenskih narodnih množic, da z vsemi silami podpro našo Narodnoosvobodilno vojsko.

6. Zbor odposlancev je izrazil globoko ljubezen, ki jo gojijo slovenske narodne množice do vrhovnega komandanta naše vojske in voditelja južno slovenskih narodov — tovariša Tita.

7. Zbor odposlancev se je enodušno in z velikanskim navdušenjem izrekel za novo, demokratično, na narodni enakopravnosti zgrajeno Jugoslavijo.

8. Zbor odposlancev je izglasoval soglasno zaupnico in priznanje Izvršnemu odboru Osvobodilne fronte.

Preko Zbora odposlancev slovenskega naroda je demokratično in svobodno spregovoril vsem naš trpeči, toda neuklonljivi in borbeni slovenski narod. Sklepi demokratično in svobodno izvoljenega Zbora odposlancev slovenskega naroda so postali obvezni za slehernega Slovenca.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

7. oktobra 1943

Predsednik IOOF:
Josip Vidmar I. r.

Sekretar IOOF:
Boris Kidrič I. r.

Delegati so po končanem zborovanju gledali dramo Mileta Klopčiča »Mati«, ki jo je uprizorila partizanska igralska skupina.

Zbor odposlancev slovenskega naroda je globoko odjeknil pri vseh zavednih Slovincih in imel ugodne posledice za razvoj in razmah narodnoosvobodilne borbe ter krepitev ljudske oblasti na Slovenskem.

EDVARD KARDELJ, prvi podpredsednik Izvršnega odbora Osvobodilne fronte Slovenije

Takrat smo zapisali v zakone, da si bo, kakor je dejal Cankar, slovenski narod pisal sodbo sam, da mu je ne bo pisal frak in ne talar. Resnični slovenski narod — to je slovensko delovno ljudstvo — si je — skupaj z vsemi drugimi jugoslovanskimi delovnimi ljudmi — dejansko prav v letih vojne samo pričelo graditi svojo usodo. Na Kočevskem zboru niso sedeli in sklepali predstavniki »slovenskega naroda«, ki so ga sestavljali kapitalistični mogotci, bankirji, odedruhi, vaški magnati, veleposestniki, škofje in dekani, njihovi učeni hlapci, okrajni glavarji in žandarji, ti so takrat vdano služili okupatorju. Na Kočevskem zboru pa so sedeli in sklepali delavci, kmetje in drugi delovni ljudje s puškami in brzostrelkami v rokah, to se pravi, resnični predstavniki oboroženega in borečega se pravega slovenskega naroda. Zato je Kočevski zbor sklenil edino to, kar mu je diktiral elementarni interes delovnih ljudi. Kakor povsod v Jugoslaviji so tudi ti za vselej pokopali oblast izkoriščevalcev in postavili svoj del temelja tiste nove oblasti jugoslovanskega delovnega človeka, ki je odprl novo, socialistično ero v družbenem razvoju Slovenije in vse Jugoslavije.

Cprav tedaj še nismo bistveno posegli v ekonomske in družbene odnose, smo vendarle napravili odločilen korak naprej k tem spremembam, kajti zgradili smo novo oblast, oblast delovnega ljudstva z delavskim razredom na čelu, ki ni mogla delovati drugače kakor socialistično. Zato upravičeno lahko rečemo, da Kočevski zbor — kakor druge podobne revolucionarne manifestacije tistega časa na jugoslovanskih tleh — ni samo akt narodno osvobodilne borbe proti okupatorju, temveč tudi eden najvažnejših aktov socialistične revolucije.

(Iz govora Edvarda Kardelja na proslavi dne 4. oktobra 1943 v Kočevju)

Zasavski
TEDNIK

Ustanovljen decembra 1947 — Glasilo občinskih odb. SZDL Hrasnik, Litija, Trbovlje, Zagorje ob Savi — Glavni in odgovorni urednik Marijan LIPOVSEK — Ureja uredniški odbor — Uredništvo in uprava Trbovlje, Trg revolucije 11/11, telefon 80-191 — Račun pri NB mezna številka 20 din — Naročnina: mesečno 60 din, četrtletna 180 din, polletna 360 din, celoletna 720 din — Poštnina plačana v gotovini — List tiska CP »Gorenjski tisk« v Kranju — Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo

NOVA MANIFESTACIJA SOLIDARNOSTI

25. septembra se je začela po vsej Jugoslaviji široka akcija za obnovo Skopja. Pričeli smo s prvimi vpisi ljudskega posojila, ki bi temu makedonskemu mestu zagotovilo del sredstev za njegovo obnovo, izgradnjo novih stanovanj in številnih drugih objektov, ki so bili porušeni 26. julija v pičlih nekaj sekundah. Akcija za vpisovanje je našla širok odmev povsod, skorajda pri slehernem občanu tudi v naših zasavskih občinah. Bili smo priča mnogim vpisom, ko so posamezni občani, člani delovnih kolektivov in drugi, zavestno vpisovali večje zneske, kot je znašal njihov šestkratni enodnevni zaslužek. Povsod smo dobili vtis, da je pri vpisovanju posojila prisotna skrb nas vseh, da bi pomagali po svojih močeh Skopjancem, ki živijo zdaj v lepih in deževnih dneh pod šotori in ko je pred vrati zima, malim prebivalcem, ki si bodo najbolj želeli toplega doma in ki ga zdaj nimajo.

Ponovno se je izkazala velika solidarnost slehernega, ki je vpisal posojilo, za pomoč tej pred meseci cvetoči makedonski metropoli.

V teh dneh smo obiskali vse štiri občine v Zasavju, kjer smo se ne le zanimali, kako poteka vpisovanje posojila, temveč smo se pogovarjali z mnogimi izmed vpisovalcev in člani komisij, ki so nam pripovedovali o svojih odločitvah za vpisovanje posojila. Ne kaj značilnih izjav vam tudi posredujemo.

V furnirskem obratu Lesne industrije Litija smo se v petek pomenkovali z oddelkovodjem tega obrata Mojzom Golobom:

— Po štirinajstih dneh dopusta sem danes prvokrat na delu in sem vpisal 17.000 din posojila, kar predstavlja 25 odstotkov mojih mesečnih prejemkov.

Pretresljivo novico o katastrofalnem potresu, ki je prizadel tako hudo Skopje, sem prebral v časopisu. Samo delno smo si lahko predstavljali strahoto in bolečino, ki so jo preživljali prebivalci Skopja, pa čeprav smo nekaj dni popreje sami doživeli potres, ki še zdaleč ni bil tako uničevalen v Litiji. Toda vseeno. Iz prvih poročil si nisem mogel ustvariti realne podobe nesreče, ki je prizadela prebivalce Skopja. Šele drugi, tretji dan sem dojel vse... Vsi mi smo doživeli

potres in čutili smo, da je v Skopju veliko bolj pretresljivo. Vse.

Takoj smo vsi prispevali enodnevni zaslužek in pripravili 20 m³ rezanega lesa. Vsi smo se prijavili že prvega dne za krvodajalsko akcijo. Z zavestjo, da lahko pomagamo Skopju, tudi zdaj po svojih močeh vpisujemo posojilo.

***

— Prva radijska poročila s Skopja so bila razumljivo nepopolna. Nisem si predstavljal takšne nesreče, nam je v razgovoru povedal Janez Hauptman iz Lesne industrije Litija, obrata Smartno.

Ko sem premišljeval, kako neki je v Skopju, sem slutil, da veliko hujše kot pri nas v Litiji. Žal je bilo to res. Takoj sem se prijavil za odzvem krvi.

Zdi se mi, da je oblika zbiranja sredstev preko ljudske

ga posojila, zelo umestna. S tako delno zbranimi sredstvi bo mogoče vsaj v neki meri ublažiti več sto milijardo škodo, ki jo je utrpelo Skopje.

Rad bi še povedal, da globoko sočustvujem z vsemi Skopjanci, ki so preživeli nesrečo, pa so v ruševinah izgubili bodisi sorodnike in premoženje. Poudarjam tudi, da sem še vedno pripravljen prispevati denarna sredstva v obliki posojila za izgradnjo Skopja.

Sam sem vpisal 19.000 dinarjev posojila (okrog 35 odstotkov mesečnih prejemkov) žena pa 10.000 dinarjev.

***

Ivan USTAR, prometnik na

želja je, da bi ob pomoči in solidarnosti nas vseh čim preje zgradili novo Skopje.

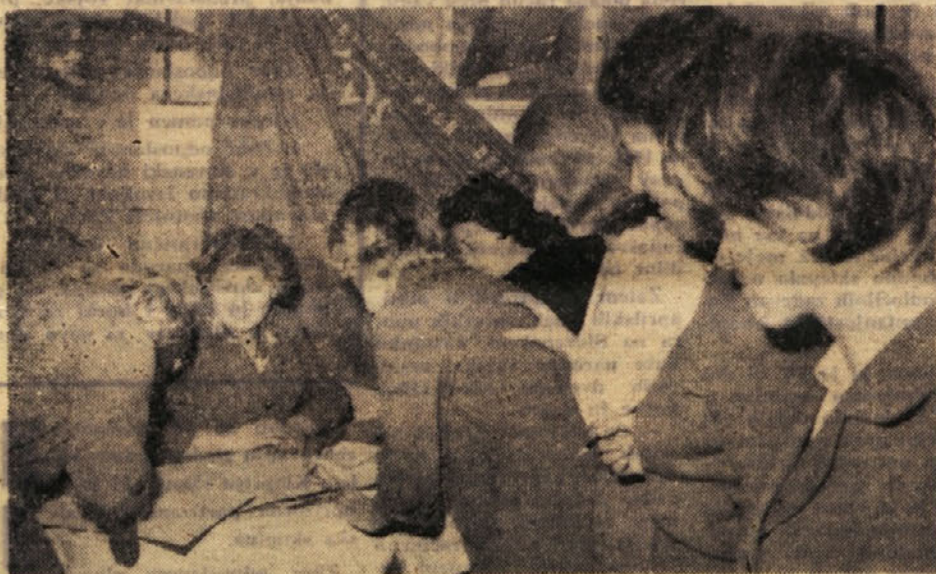
***

»Vse je porušeno in veliko mrtvih,« je povedal zagorskega slaščičarju Emilu KADRIJEVIČU nek železničar ob potresu v Skopju.

— Mislim sem, da bom zajokal, saj imam v Skopju znance, prijatelje in sorodnike.

Se danes ne vem, kako sem prišel do radijskega sprejemnika in pošte, od koder sem pošiljal telegrame v porušeno mesto, da bi izvedel, kako je z njimi.

Doma sem iz Tetova. Kljub temu, da je potres pokopal in uničil vse, kar so imeli

PRVI DAN VPISOVANJA LJUDSKEGA POSOJILA ZA OBNOVO IN IZGRADNJO SKOPJA V TRGOVSKEM PODJETJU »PRVI JUNIJ« V TRBOVLJAH

železniški postaji v Litiji:

— Za nesrečo v Skopju sem zvedel okrog 10. ure dopoldne naslednjega dne. Bilo mi je hudo in zamišljal sem si, kako hudo je ljudem v Skopju, ko smo bili že mi prizadeti. Občudujem prebivalce Skopja, ki so tako prenesli to tragedijo in nesrečo.

Sam sem vpisal 6.000 dinarjev posojila... Vlak je pripeljal na postajo in najin pogovor sva morala prekiniti.

***

— Nesreča v Skopju me je vsekakor prizadela, nam je uvodoma povedal miličnik Postaje Ljudske milice v Zagorju Anton Zagar.

Sam sem vpisal 10.000 din ljudskega posojila, vpisali pa so ga tudi vsi moji tovariši. Menim, da bomo prebivalci Zasavja v tej akciji pokazali vso humanost in razumevanje do prebivalcev Skopja in da ne bo med nami nikogar, ki ne bo vpisal po svojih močeh in možnostih posojila.

Ce bi bil pripravljen v bodoče vpisati ljudsko posojilo v taki obliki? Seveda! Moja

moji znanci in prijatelji, sem srečen, da so ostali živi. Povabil sem jih k sebi, toda nihče noče zapustiti mesta. Pomagali bomo zgraditi novo mesto, so mi odgovorjali.

Vpisal sem 6.000 dinarjev posojila za izgradnjo Skopja. Upam, da bodo vpisali posojilo tudi ostali, ki imajo samostojno obrt.

V prihodnjem letu bi bil pripravljen vpisati ponovno ljudsko posojilo.

***

V Trbovljah so do sobote opoldne zbrali 37.052.000 dinarjev posojila, vpisalo pa ga je 5.489 občanov.

V službi Druženega knjigovodstva Narodne banke v Trbovljah so nam nekaj pred 14. uro povedali

— Doslej so zaključili z vpisovanjem posojila v Slaščičarnah, Zlatarstvu, Foto Trbovlje, Kinu delavski dom, Zavodu za zaposlovanje delavcev, Komunalnemu zavodu za socialno zavarovanje, osemletki Ivana Cankarja, gimnaziji in drugje.

SKOPJE, po 26. Juliju 1963

SKOPJE-SKRB VSEH NAS

Vpisne komisije v posameznih delovnih organizacijah pa so nam sporočile:

V Elektrarni akcija poteka

do konca leta, zato pa bomo delali šest nedelj.

Izračunali smo, da bodo učenci Industrijske šole v Tr-

bovljah vplačali približno 250.000 dinarjev.

***

V hrastniški občini smo

obiskali najprej Lidijo Geanini v gostinskem podjetju »Parlizan« ki je vplačala 3.000 dinarjev posojila njen mož pa devet tisoč dinarjev, čeprav je v službi šele 14 dni.

— Takoj ob potresu sem pomislila, kako hudo je otrokom, ki so ostali brez staršev in doma. Pripravljena sem bila sprejeti enega ali dva otroka iz Skopja.

Mislím, da ne bo nikogar, ki ne bi prispeval po svoji moči posojila za pomoč in obnovo Skopja.

***

Na pošti Hrastnik smo se pogovarjali z Anico FERMECKI.

— Vpisala sem sedem tisoč dinarjev posojila, ki ga bom, kot ostali, vplačala v šestih obrokih.

Mislím, da je že prva organizirana pomoč prebivalcem Skopja pokazala izredno solidarnost ne samo jugoslovanskih narodov, temveč tudi v švetu. Mením pa

tudi, da bom v Jugoslaviji zbrali več kot trideset milijard dinarjev posojila.

***

Če bi v teh dneh obiskali še druge Zasavčane, bi verjetno povsod naleteli na en odgovor: Pripravljene smo pomagati Skopju. To doslej niso bile besede, temveč dejanja, ki smo jih srečali vsakokrat, kadarkoli smo podpisovali svoj pristanek za posojilo.

TRBOVELJSKI RUDARJI SO BILI MED PRVIMI VPISNIKI POSOJILA

zelo zadovoljivo. Prekoračili bomo predvideni povpreček.

V Cementarni: 282 članov kolektiva je vplačalo 2.303.000 dinarjev.

V Strojni tovarni Trbovlje: 85 odstotkov članov kolektiva je vpisalo preko 5 milijonov dinarjev.

Na Rudniku Trbovlje-Hrastnik: Vpisanega posojila imamo preko 13 milijonov dinarjev.

Zadovoljivo poteka akcija tudi v drugih delovnih kolektivih, smo ocenili, ko smo dobili podatke še od ostalih vpisnih komisij.

V uredništvu smo dobili sporočilo, da so se za vpis posojila odločili tudi učenci Industrijsko kovinarske šole v Trbovljah.

Poiskali smo predsednika mladinskega aktiva te šole Jožeta Piška, ki nam je dejal:

— V četrtek smo imeli sestanek tudi v delavnici z učenci tretjih in drugih letnikov, prvi pa so ga imeli na šoli. Tu smo se zavzeli, da bomo tudi mi vpisali posojilo in sicer. Učenci tretjih letnikov po 3.000, drugih 2.000 in prvih po 1000 dinarjev posojila. Obroke bomo vplačali

SKOPJE, po 26. lulllu 1963

Pohitimo z vpisom ljudskega posojila za Skopje!

NOGOMET SLOVENSKA CONSKA LIGA

Aluminij : Rudar 1:1 (1:0)

KIDRIČEVO — V nedeljski tekmi slovenske conske lige je Rudar prinesel iz Kidričevega dragoceno točko. Pred približno 300 gledalci je tekmo vodil More iz Ljubljane.

Enajstoričnik sta nastopila v naslednjih postavah:
Rudar: Bantan, Lemovšek, Lukančič, Sorl, Breznjak, Mak, Zibert, Knaus, Pajer, Halilagić.

Aluminij: Kramberger, Marčević, Muršček, Gečevnik, Mesarič, Vodusek, Sorsak, Todorovič, Kovač, Artenjka, Sphenjca.

Strelci: za Aluminij v 6. minuti Todorovič, za Rudarja pa Halilagić v 75. minuti.

Že takoj v začetku so domačini pričeli silovito napadati, vendar je bila Rudarjeva obramba vedno na mestu. V 6. minuti so napadaleci Aluminija izvedli hiter napad in Todoroviču je uspelo, da je potresel mrežo gostov. Zatem so se domačini umaknili v obrambo, da bi obdržali prednost enega gola in morda obe točki. Po tem голу je Rudar šestokrat napadal, vendar se rezultat ni izpremenil.

V drugem polčasu so gostje iz Trbovelj pričeli še siloviteje napadati, da bi izenačili in morda celo povedli. Rudar je igral lepo, vendar

gola ni bilo. V trideseti minuti drugega polčasa je Halilagiću vendarle uspelo, da je potresel nasprotnikovo mrežo in izenačil rezultat. S tem zadetkom pa je postavil tudi končni rezultat tekme in odvzel Aluminiju točko. Z nedeljskim remijem je Rudar ostal sam na vrhu lestvice in je edini, ki še ni bil poražen. V nedeljo igra Rudar doma s Triglavom iz Kranja.

V predtekmi so mladinci Rudarja premagali Aluminij s tesnim rezultatom 1:0.

LJUBLJANSKA NOGOMETNA PODZVEZA

Rudar (H) : Sava 0:1 (0:1)

(č) **HRASTNIK** — V nedeljski tekmi ljubljanske nogometne podzveze je Sava pripravila največje presenečenje. Na igrišču Rudarja v Hrastniku so gostje zaslužno premagali domačo enajstoričnico s tesnim rezultatom 1:0. Velja omeniti, da je Rudar prikazal v nedeljo eno izmed najslabših iger. Domačini so bili skozi vso igro v premoči, pokazali so več tehničnega znanja kot gostje, vendar nespretni napadaleci niso in niso našli poti do nasprotnikovega gola, ki ga je odlično čuval vratar gostov. Gostje so v igri pokazali več borbenosti, ki jim je prinesla

dragoceni točki. Sodil je dobro Judež iz Trbovelj.
Mladinci: Rudar (Hr) : Sava 1:0

Litija : Bratstvo 4:1

(f) **LITJA** — V nedeljo je Bratstvo iz Hrastnika gostovalo v Litiji in izgubilo tekmo z istoimenskim klubom 4:1. Bratstvo je imelo v nedeljskem srečanju precej smole, napadaleci pa niso mogli ukaniti dobro razpoloženega vratarja domačinov, ki je ubranil tudi enajstmetrovko.

V predtekmi so mladinci Bratsiva visoko porazili mladince Litije s 5:0.

Svoboda (K) : Kamnik 1:4

(f) **KISOVEC** — Domačini so v nedeljo zaslužno utrpeli poraz na domačem igrišču. Premagalo jih je moštvo Kamnika. Gostje so vodili celo s 3:0, vendar je domačim uspelo, da so dosegli častni zadetek. Enajstoričnica Svobode je prikazala tokrat eno svojih najslabših iger.

Mengeš : Proletarec 3:5 (2:3)

(č) **MENGES** — Zagorski Proletarec je v nedeljo v Mengšu premagal istoimensko moštvo s 5:3. Tekma je bila v začetku ostra, pri čemer so prednjačili domačini, vendar je sodnik Zec iz Ljubljane vodil zelo avtoritativno. Gostje so bili boljši nasprotnik in so zaslužno zmagali.

Gole za Proletarce so dosegli: Mlijač 2, Laznik, Rukavina in Kordež po 1.

CELJSKA NOGOMETNA PODZVEZA

Papirničar (R) : Zreč 7:1 (2:1)

(ik) **RADEČE** — V nedeljski nogometni tekmi so domačini visoko porazili goste iz Zreč. Po slabi igri v prvem polčasu so domači igralci v drugem delu zaigrali kot prerojeni. Domači napad je tokrat dokazal, da zna zaigrati in je zatresel kar petkrat nasprotnikovo mrežo. Obramba Radečanov je bila boljši del moštva. Na tekmi pa so se izkazali Ernest, Breznikar in Knavs.

Prijateljski nogomet Maribor : Rudar 4:3 (3:1)

(pb) **MARIBOR** — Trboveljski Rudar je v četrtki gostoval v Mariboru, kjer se je v prijateljski nogometni tekmi pomeril z drugoligaškim Mariborom in izgubil srečanje s tesnim rezultatom 4:3. Po poročilih iz Maribora so bili Trboveljčani nekoliko slabši nasprotnik v prvem polčasu, v drugem pa so zaigrali odločneje in celo izenačili rezultat. Zmagoviti gol za vijoličaste je bil dosegel iz prostega strela Za Rudarja so bili uspešni Halilagić, Zibert in Pajer.

ROKOMET SLOVENSKA LIGA

Rudar : Slovenj Gradec 22:15 (12:6)

TRBOVLJE — V soboto zvečer je bila na rokometnem igrišču Rudarja prven-

stvena rokometna tekma med domačin Rudarjem in moštvom Slovenj Gradca. Zmagali so zaslužno boljši domačini z rezultatom 22:15 (12:6). Srečanje obeh moštev je bilo tipično prvenstveno, igra zanimiva in hitra, zmagga domačinov ni bila ogrožena. S četrto zaporedno zmago je trboveljski Rudar še vedno v vodstvu.

Rudar je nastopil v naslednji postavi:

Kern, Jelen 2, Dolanc, Skrinjar 7, Kmetič 1, Bašič 4, Dornik 5, Bernik 3, Jekoš in Trpin.

KOSARKA II. REPUBLIŠKA LIGA

Celje : Proletarec 86:89 (37:48)

CELJE — Pred okoli 300 gledalci je Proletarec zaslužno premagal domače kosarkarje, ki so si hoteli na vsak način priboriti zmago, zato so pričeli takoj v začetku z izredno hitro igro, kar pa se jim je maščevalo. Po vodstvu desetih točk razlike so se utrudili, gostje pa so s protinapadi rezultat izenačili; ter si do konca polčasa priborili 11-tek prednost. V drugem delu igre je Proletarec že vodil z 18 točkami. Domačinom je uspelo, da so izenačili in celo povedli. Gledalci so bili priča razburljivemu finišu, v katerem se je rezultat nenehno menjaval zdaj v eno, zdaj v drugo korist, naposled pa je uspelo gostom iz osebnih metov v zadnjih sekundah zmagati.

Sodnika Pur in Košmaj iz Celja nista reagirala na grobe prekrške domačinov. Za Proletarce so bili uspešni: Šteferl 1, Zmaške 16, Kranjc 20, Stvarnik 21 in Baloh 21.

SAH

SK RUDAR : SD RADOVLJICA 6:4

(n) **TRBOVLJE** — Moštveno šahovsko prvenstvo Slovenije igrajo letos v dveh šahovskih ligah. V II. ligi nastopa tudi ekipa šahovske kluba Rudar.

V I. kolu se je ekipa SK »Rudar« pomerila z ekipo SD Radovljica in jo premagala s 6:4.

V polfinalu sta se v Domžalah sestali ekipi SK »Rudar« in SK Domžale. Zaradi nesporazuma je Rudar nastopil brez žensk, vendar je nudil favoriziranim domačinom ogorčen odpor.

Rezultati dvoboja so se odločili v zadnjih minutah igre. Tako je Jazbec ml. v slabšem položaju padla zastavica, enako se je pripetilo tudi Skrbcu v precej boljšem položaju. Mladinec Weiss je zaradi netočne igre kljub materialni prednosti izgubil. Presenetili so Jazbec st., ki je premagal provokatornika Sivca in mladince Gračner ter Tone Drobež, ki sta premagala drugokategorijce.

V borbi za tretje mesto so bodo šahisti »Rudarja« pomerili s premaganci dvoboja SK Celje : SK Branik.

črni bratje

209. Dolgo v noč so se pogovarjali. Lorenzu, ki popoldne ni spal, so oči že lezle skupaj, toda ni hotel biti prikrajšan pri dogodivščinah malih dimnikarjev. Končno je doktor odločil, da morajo vsi v posteljo. Giorgio in Lorenzo sta se še dolgo pogovarjala v svoji sobi. Svetlohlasemu doktorjevemu sinu se je zdelo, da bere napet roman, ko je vse to poslušal in vedno znova je hotel slišati še o »črnih bratih« in o »volkovih«. »Praviš, da so vam volkovi pomagali? Veš, tistega Mačko bi res rad poznal. Toda če bi srečal človeka z brazgotino, bi mu zaznamoval še drugi del obraza. Anselma, veš, pa bi prepusil kar naši Eufrosini. Kuhala bi ga v kotlu v kopalnici, dokler ne bi bil rdeč kot rak. Tisti kmet je bil tudi pošten, da vam je pomagal. Le to se mi ne zdi prav, da je sprejel od tebe Angellellino verižico.«

210. Zdaj se je Giorgio spomnil, da mu je kmetov sin ob slovesu nekaj stisnil v roko. Zato je ugovarjal: »Lahko bi zaslužil z nami petindvajset lir, pa nas je skrnil in nam dal jesti. In še nekaj mi je podaril. Rekel pa je, da lahko darilo pogledam šele v Luganu. Glej, tu v žepu ga imam.« Lorenzo je bil nestrpen: »Poglej, kaj je!« Ko je Giorgio odvil papir, je zagledal Angellellino verižico. »Delal sem kmetu krivico,« je priznal Lorenzo in pri srečanju mu je bilo toplo. »Vrnil mi jo je.« Je rekel hvaležno Giorgio. »Veš kaj? Ko dorasteš, mu bova plačala.« Zdaj je Lorenzo prijel Georgija za roko: »Seveda, prav radi! Toda morava svečano priseči, kot sva z Allredom.« — »Je to tisti, ki je v Milanu umrl? Oče mi je o njem pripovedoval.« — »Ja, tisti, bila sva kot bra...«

TO JE ŽE NESRAMNOST!

Tovariš urednik!
Sem upokojenec in prebivam v Zgornjih Trbovljah. Saj veste, da mi upokojenci radi opazujemo vse, kar se dogaja okoli nas.

Ce se ne motim, so pozimi pribili na enega izmed treh kovanjev pred Komunalno tablico, na kateri je pisalo: Partizanski vrh. Kolikokrat prej so ljudje, ki so prišli v Trbovlje, spraševali mimo-idočce za pot na Partizanski vrh. Ta tablica je pa rešila vse skrbi planincev izven Zasavja, saj so takoj ob izstopu iz avtobusa zagledali tablico in vedeli, po kateri poti morajo, če žele priti na Partizanski vrh.

V minulem tednu so pa fantje, menda iz zgornje kolonije na Savinjski cesti, odtrgali tablico in jo pribili na hruško ob potoku, tako da kaže sedaj planincem pot v Gabersko! Menim, da je to neodgovorno početje mladincev in da bi morali pustiti stvari tam, kjer so.

Jože H., Trbovlje

POŠKODOVANI SPOMENIKI

Tovariš urednik!
V noči med 21. in 22. septembrom t. l. je bilo na trboveljskem pokopališču poškodovanih več spomenikov. Spomenik rodbine Tomišek, ki je bil postavljen šele pred nekaj dnevi, je bil popolnoma razdejan. Neznani zlikovec je s silo izruval nagrobno svetilko, ki je bila vgrajena v spomenik. Pri razdejanju in uničevanju je neznani storilec uporabil za to, kakor kaže, zelo »primerno« orodje. Vzrok tega izredno nečloveškega dejanja, je bil kraja nagrobnih svetilk. Isto noč je bila poškodovana tudi rudarska svetilka na spomeniku rodbine Gosak.

Kraja v najrazličnejših oblikah na trboveljskem

pokopališču se pojavlja že nekaj let. Neznani tatovi povzročajo ne samo materialno škodo, temveč se v njihovih dejanjih kaže tudi izredna nizkost, ki je brez primere. Mar res ni načina in mogočih ukrepov, ki bi taka dejanja odpravili, saj so nezaščiteni in prepuščeni takim vandalskim podvigom tudi erobovi in spomeniki padlih borcev.

Storilca opominjamo, da saj ne moti mirnega počitka umrlih, saj bo njegov zadnji dom tudi to ali drugo pokopališče.

Spomenik rodbine Tomišek bo obnovljen in urejen tako kot popreje. Tistega, ki ga bo hotel ponovno poškodovati ali si prisvojiti nagrobno svetilko pa opozarjamo, da bo posledic kriv sam.

Oto Tomišek,
Trbovlje
Dom in vrt 45

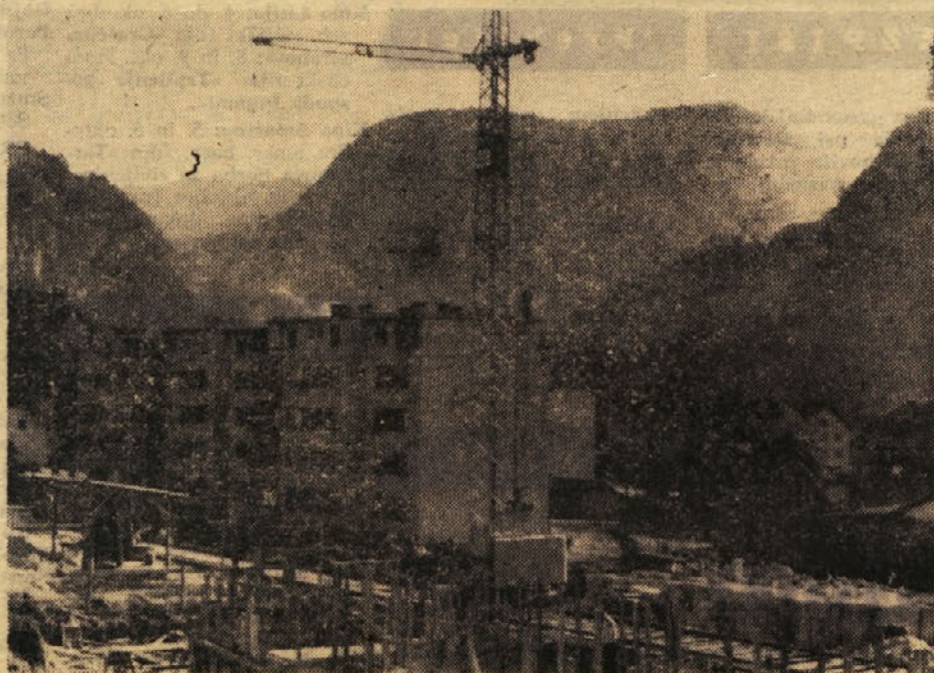
P. s. uredništva! Pismo tovariša Tomiška in poslane fotografije spomenikov rodbine Tomišek in Gosak zgovorno pričajo o izredno nizki moralni neznane storilca. Več naših bralcev nas je opozorilo na vandalsko početje v noči med 21. in 22. septembrom, tovariš Tomišek pa nam je v pismu določeno opisal dejanje.

NESREČA — ŽIV OPOMIN!

Tovariš urednik!

Nesreča, ki se je prejšnji teden dogodila na Cesti 9. avgusta v Zagorju naj bo opomin vsem tistim, ki hitro vozijo z motornimi vozili po zagorskih cestah. Zdi se mi pa umestno napisati, da bi bilo treba prej omejiti hitrost na ozkih odsekih ceste (npr. na 30 km), kot pa postaviti ob prihodu v kraj prometni znak z dovoljeno hitrostjo 50 km, kar mora vsak voznik motornega vozila vedeti. Mnogo jih pa ne ve za ozke in nevarne odseke cest!

S. B., Zagorje

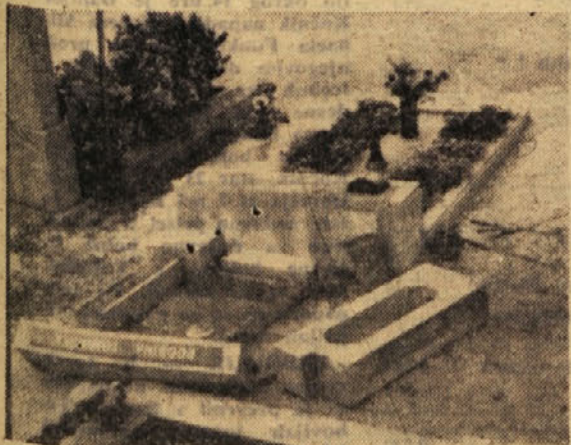
NOVO GRADBISČE V ZAGORJU. Gradbeno podjetje je začelo z gradnjo dveh stanovanjskih zgradb ob Ulici talcev

TOPLICE PRI ZAGORJU, tokrat z nekoliko drugačnega zornega kota

Prejšnji torek se je na Cesti 9. avgusta v Zagorju pripetila prometna nesreča. V smeri proti Potoški vasi je vozil Adolf Gužaj tovornjak TAM-4500 LJ 147-20, iz trboveljske strani pa je s hitrostjo okrog 80 km pripeljal Franc Učakar z »Lanclo« Lj 84-36. Zaradi prevelike hitrosti ga je zaneslo na levo v tovornjak, potem pa ga odbilo v bližnjo hišo. Pri nesreči je bil poškodovan Relja Lazič, ki je dobil pretres možganov. Škode na obeh vozilih je za okrog 360.000 din.

Fotografija groba rodbine Tomišek po vandalizmu

let; Genovefa Strahovnik, roj. Bantan, upok., Brnica št. 14 — stara 77 let.

ZAGORJE

Rojstev ni bilo!
Poroka: Obreza Franc, rudar, Prhovec 12 in Antonija Sajovic, del., Zabreznik 6.
Smrt: Edvard Guzaj, rudar, Selo 38, star 44 let.

BREZICE

Rojstva: Hermina Bogolin, Sp. Dule 12 — deklico; Angela Mirt, Blanca 14 — deklico; Kristina Pavlovič, Brege 30 — dečka; Jožefa Motoh, Šentlenart 69 — deklico; Marija Cernelič, Dečno selo 66 — deklico; Vera Stritar, Podbočje 23 — dečka; Milka Butkovič, Pišce 26 — deklico; Terezija Kramer, Dobova 41 — dečka; Marija Mirovič, Kraj Gorinji 3 — dečka; Marija Pinterič, Pavlova vas 11 — deklico; Pavla Koščica, Gorinji Kraj 70 — dečka.

Porok ni bilo!

Smrti: Franc Grubič, invalidski upokojenec, Cerina 28 — star 77 let; Slavko Saranja, kovač, Zaprešič — star 72 let; Alojzija Čančer, Mihalovec 23, gosp., stara 47 let; Terezija Novak, druž. upok., Brezine 88 — stara 80 let.

LITIJA

Rojstev, porok in smrti ni bilo!

SPORED RTV

CETRTEK, 3. oktobra

8.35 Portret v miniaturi; 8.55 Radijska šola za višjo stopnjo (Ob 20-letnici Kočevskega zbora); 10.15 Zabavna glasba; 12.25 Domači napevi; 13.30 V paviljonu zabavne glasbe; 14.35 Naši poslušalci čestitajo in po-

zdravljajo; 15.15 Zabavna glasba; 17.05 Trije mladi izvajalci; 19.05 Glasbene razglednice; 20.00 Četrtek večer domačih pesmi in napevov.

PETEK, 4. oktobra

8.05 Iz starejše slovenske glasbe; 8.30 Zabavna orkestra; 8.55 Pionirski tednik; 9.25 Petkovo koncertno dopoldne z ansambлом »Slovenskih solistov«; 10.15 Zabavna zbor; 10.55 Vsak dan nova popevka; 12.25 Domači napevi; 13.30 Iz Skandinavije do Pirenejev; 14.35 Zvoki iz Jugoslavije; 15.20 Zabavna glasba; 17.05 Dragulji iz oper; 18.10 Pisana paleta; 20.30 Haydn — Mozart — Beethoven.

SOBOTA, 5. oktobra

8.35 Malo instrumentov — veliko glasbe; 9.25 Slavnostni zvoki ob pričetku praznika; 12.25 Domači napevi; 13.30 Iz našega zabavnega arhiva; 14.05 Jug. pevci v tujih operah; 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 17.50 Deset minut z orkestrom R. Binge; 20.00 V narodnem tonu; 20.20 Mark Twain: Večni šaljivec.

NEDELJA, 6. oktobra

8.00 Mladinska radijska igra: Usoda nekega Charlyja; 8.49 Iz partizanščine; 9.05 Z jug. pevci, orkestri in ansambli; 10.00 Se pomnite, tovariši...; 16.00 Humoreska — Iz partizanskega humorja; 17.30 Radijska igra: Mati; 20.00 Domači in narodni napevi; 22.15 Popevke v vedrem ritmu.

PONEDELJEK, 7. oktobra

8.30 Zabavajo vas sekstet Weglinski in kvartet Dediča; 8.55 Za mlade radovedneže; 9.25 Ponedeljkovo dopoldne ob narodni pesmi; 10.35 Usoda šaljičca (naš podlistek); 12.25 Domači napevi; 13.30 Pol ure pred štirinajsto

RAZPISI

Prekllici

Oddelek za gospodinjstvo izobraževanje pri Delavski univerzi Trbovlje razpisuje vpisovanje v naslednje tečaje:

1. Tečaj za šivanje in krojenje — začetni in nadaljevalni;
2. tečaj za platenje;
3. kuharski tečaj.

O pričetku tečaja bodo prijavljenci obveščeni pisмено. Podrobne informacije daje in sprejema vsak dan od 7. do 14. ure do 10. oktobra 1963 Delavska univerza Trbovlje, tel. 80-288.

OBVESTILA

Prebivalce Trbovelj obveščamo, da je Gostinsko podjetje »Rudar« Trbovlje odprlo svojo točilnico alkoholnih pijač v Trbovljah, Suštarjeva kolonija št. 29 (bivše gostišče »Na hribčku«). V tej točilnici točimo kvalitetna bela, rdeča in črna vina po zelo nizkih cenah od 200 do 240 dinarjev za liter. Prodajamo tudi razna stekleničena vina in vstekleničene žgane pijače po konkurenčnih cenah.

Obiščite nas in prepričali se boste o kvaliteti naših uslug.

Mali oglasi

»Bagat« tovarna šivalnih strojev organizira tečaj za šivanje in krojenje, začetni in nadaljevalni ter strojno vezenje. Tečajnina za 2. meseca 2500 din.

Tečaj bo v I. nadstropju restavracije »Turist« Trbovlje. Prijave v trafiki pri Komunalni, v prodajalni kruha pri Malgaju ter pri vodji tečaja Joži Laharnar, Sestanek 19. oktobra ob 8. in 15. uri.

Izgubil se je kratkodlaki istrski gonič. Ime psa: Javor. Dlaka: kratka, bela z velikimi oranžnorumenimi lisami. Višina: 52 cm. — Vrniti proti nagradi: Zdravku Jagru, Trbovlje, Pod Ostrim vrhom 16.

Oddam opremljeno sobo v Trbovljah. — Naslov v upravi lista.

Prodam radijski sprejemnik »Soča« UKV 3 D, pralni stroj »Himo« še pod garancijo, zračno puško. Cene zelo ugodne. Naslov: Janez Ham, Trg Fr. Fakina št. 7.

Prodam smrekove plohe in radiatorje za centralno kurjavo. — Naslov v upravi lista.

Prekllicujem izgubljeno osebnostno izkaznico št. 16908 na ime Vida Livk, Trbovlje, Leninov trg, za neveljavno.

Prekllicujem očitek, ki sem ga iznesel o Marici Vastič, delavki iz Hrastnika 275, kot neresničen ter se ji zahvaljujem, da je odstopila od kazenskega pregona. — Vinko Jezernik, Hrastnik, Log 315.

FILM

Kino Delavski dom v Trbovljah: 3. oktobra sov. film »Na razpotju usode« (II. del filma »Dvoje življenj«); 4. do 7. oktobra avstrijski barvni zabavni film »Pri črnem konjčku«; 8. in 9. oktobra sov. film »Ivanovo otroštvo«.

Kino Svoboda Trbovlje II: 4. do 7. oktobra ameriški CS film »Oko za oko«; 8. in 9. oktobra sov. film »Zadnji strel«.

Kino »Svoboda - Zasavje« v Trbovljah: 5. in 6. oktobra ameriški barvni film »Tobi Tajler«; 12. in 13. oktobra jugoslovanski barvni film »Skupno stanovanje«. Predstave ob sobotah ob 17. in 19.15, ob nedeljah ob 15., 17. in 19.15.

Kino Delavski dom Zagorje: 5. do 7. oktobra amer. barv. cin. film »Aleksander Veliki«; 9. in 10. oktobra domači film »Mirno poletje«.

Kino Litija: 4. do 6. oktobra zah. nemški film »Graščina strahov«; 8. in 9. okt. francoski film »Trpljenje gospoda Dupont«.

Kino Smartno: 5. in 6. oktobra amer. barv. film »Tanzanova borba za življenje«; 9. in 10. oktobra francoski barvni plan. dokum. film »Zvezde opoldne«.

GIBANJE PREBIVALSTVA

TRBOVLJE

Rojstva: Sonja Ankon, Hrastnik 70 — dečka; Jožefa Arh, Jesenovo 25 — dečka; Erna Cvibovšek, Zabjek 3 — dečka; Slavica Logar, Studence 5 — dečka; Alojzija Gobeč, Hohkrautova 2 — dečka; Breda Kerin, Podkraj, Zagorje 5 — dečka; Irma Gec, Hrastnik, Podkraj 78 — dečka; Mima Bregar, Studence 2 — dečka; Irena Oplotnik, Neža 5 — deklico.

Porok ni bilo!

Smrti: Anton Kuder, Zagorje, Selo 35, rudar — star 49 let; Ladislav Stoklas, minner, Hohkrautova, novi bloki — star 40 let.

HRASTNIK

Rojstva: Marija Pevec, gosp., Hrastnik 326 — deklico.
Poroka: Rudolf Zupan, ključavničar, Prapretno 12 in Alojzija Gričar, gosp. pomočnica, Plesko 7.

Smrti: Terezija Privšek, roj. Gunzek, upok., Podkraj 20 — stara 77 let; Amalija Kandolf, roj. Brezovšek, upok., Marno 31 — stara 82

Zaključni računi • Zaključni računi

RUDARSKO INDUSTRIJSKA SKUPNOST »RUDIS« TRBOVLJE

na dan 31. decembra 1962

AKTIVA		PASIVA		v 000
I. Osnovna sredstva		I. Viri stalnih sredstev		
Sedanja vrednost osnovnih sredstev	10,098.841	Poslovni sklad		205.381
Sedanja vrednost sredstev skupne porabe	—	Sklad skupne porabe		—
II. Druge oblike sredstev		Rezervni sklad in drugi skladi		—
Banka in blagajna	8.889.277	II. Druge oblike virov sredstev		
Kupci in druge terjatve	118.755.439	Kredit pri banki		44.637.500
Zaloge	174.394.302	Dobavitelji in druge obveznosti		51.944.413
Druge aktiva	768.048	Druge pasiva		216.118.613
Skupaj	312.905.907	Skupaj		312.905.907

Vodja računovodstva:
Blanka Pucelj l.r.

Predsednik UO:
Franc Slapnik l.r.

Direktor:
Milan Kožuh l.r.

SLASČICARNA TRBOVLJE

na dan 31. decembra 1962

AKTIVA		PASIVA	
I. Osnovna sredstva		I. Viri stalnih sredstev	
1. Sedanja vrednost om. sredstev	2.938	1. Poslovni sklad	7.524
2. Sedanja vrednost sredstev skupne porabe	—	2. Sklad skupne porabe	70
II. Druge oblike sredstev		3. Rezervni sklad in drugi skladi	18
3. Banka in blagajna	3.688	II. Druge oblike virov sredstev	
4. Kupci in druge terjatve	103	4. Krediti pri banki	—
5. Zaloge	3.010	5. Dobavitelji in druge obveznosti	1.763
6. Druge aktiva	—	6. Druge pasiva	364
Skupaj	9.739	Skupaj	9.739

Računovodja:
Marija Brinovec l.r.

Predsednik UO:
Eva Zamuda l.r.

Direktor:
Daniel Kastelic l.r.

Nesreče

ZAGORJE — V torek popoldne se je na Rudniku Zagorje pripetila huda obratna nesreča, Rudniški vozček je stisnil čez pas 51-letnega rudarja Antona Kuderja, ki je nakladal premog. Hudo ranjenega so pripeljali v trboveljsko bolnišnico, kjer pa je kmalu po nezgodi umrl.

RADEČE — Prejšnjo nedeljo okrog 14. ure je Danijel Kočnik napadel z nožem Mihaela Funklja ter ga pred njegovim domom zabodel v trebuh ter dvakrat v rame desne roke. Hudo ranjenega Ivana Funklja so odpeljali v celjsko bolnišnico. Danijel Kočnik, star 23 let, doma iz Obrežja št. 7 pri Radečah, je šele nedavno prišel iz bolnišnice za duševno bolne in živčne bolezni v Vojnku, kjer se je zdravil. Po tem napadu pa so ga ponovno odpeljali nazaj.

TRBOVLJE — V torek zvečer okrog pol dvanajstih se je prevrnil v Savo v Trbovljah tovorni avtomobil LJ 67-45, ki ga vozil Jože Gabrijel. Voznik je po nezgodi pobegnil.

Končno je Geri spoznal, da je boljše, da na begu niso streljali v Toma. Skoda le, je menil Geri, da si ga nismo dodobra zapomnili. Ne poznamo njegovih značilnih potez. Tako ga bomo le težko našli.

— Takoj razpošljite vse ljudi, da ga najdemo!
— Kako ga bomo našli, je ugovarjal Kobs, ko pa ga ne poznamo. Lahko bomo hodili zraven njega. Mi ga ne bomo poznali, on nas pa bo prepoznal.

— Ne bojte se, je menil mehanik — Tomov prijatelj — tega tipa poznam še iz New Yorka. Prepoznal bi ga med tisočimi. Klicali so ga boss. Pripeljal ga bom!

— Čudovito! Pojdi in pripelji mi ga! Dobiš nagrado, kakršno doselej še nisem dal nikomur! Lahko dobiš v pomoč še ljudi se je zdaj veselil Geri in obljubljal.

— Ne, ne ... vedno delam najraje sam. Če se ni odšel in če ga najdem, ga pripeljem še danes. Samo ...

— Ne! Pripeljite ga sem. Vseeno, ali danes, ali jutri, ali pojutrišnjem! Kobs vam bo povedal, kako boste prišli do mene!

Zdaj se je Rock Geri obrnil na Kobsa:

— To ženo zadržite tu. Ne dajte ji ne vode ne hrane. Moramo jo omehčati, preveč se je raznežila. Zdi se mi, da njena vloga ni tako brez pomena, kot sem mislil. Vedeti mora, kdo je ta moški in to nam mora povedati!

Mehanik je počakal še na Kobsova navodila, nato pa je odšel, da bi poiskal prijatelje. Nenehno je v mislih ponavljaval številko telefona, ki mu jo je povedal Tom, predno sta se razšla.

Odšel je proti pošti, da bi telefoniral Tomu.

ko. Toda, še vedno se je rad — slučajno ali ne — sestajal z njo. Sestanki so postajali vse daljši in daljši. Razumljivo, da je vse to tudi vplivalo na inšpektorjevo delo. Medtem, ko je prejel inšpektor od jutra do večera mislil na službo, je zdaj vse pogosteje razmišljal o Jeni.

Nekega dne, ko je menda že tudi sam uvidel, da ne bo dosegel željenega cilja, je odločno sklenil:

— Zadnji čas je že, da preneham s to nemunstjo!

S tem je mislil pravzaprav samo na začasno prekinitvev, namreč samo za toliko časa, da dokončno opravi nalogo. Ta pa je bila: rešiti Avo in razbiti gangstersko tolpo.

Z Jeni sta precej časa prebila vse nedelje na izletih. Neko nedeljo pa ji je sporočil, da ga ne bo, ker je službeno zadržan.

Jeni je po glasu ugotovila, da to ni res. Vse dila se je v avtomobil in odpeljala na policijo. Tam ji je dežurni povedal, da inšpektorja sploh še ni bilo tisti dan v pisarno. Zato se je odpeljala do prve telefonske govornice in mu telefonirala na dom. Toda inšpektor tudi doma ni bil. Cutila je neizmerno ljubezen do njega in po licu so ji kmalu začele polzeti solze. Vsedla se je v avtomobil in začela divjati po mestu. Divjanje je končala v parku. Parkirala je avtomobil in se odpravila na sprehod. Pri izvoru studenčka globoko v gozdu je naenkrat zagledala inšpektorja. Obstala je in ga nekaj časa opazovala. Toda ni se mogla zadržati. Tih se mu je približala in mu položila roke na oči.

— Dragi ... je vzkliznila vsa vesela in se nasmejala.

Bilo je prvič, da ga je tako poklicala. Ko se je obrnil, ji je postalo nerodno.

— Iskala sem vas po vsem mestu. Kako sem srečna, da sem vas le našla.

Inšpektor jo je nekaj časa opazoval, potem pa ga je bilo sram zaradi tiste laži. Nežno ji je poljubil roko. Spoznal je, da je bila res nadev srečna da ga je našla in da sta zdaj skupaj. Pogladil jo je po laseh, potem pa jo je začel poljubljati ...

Drug drugemu sta šepetala nežne besede:

— Ljubim te! Oh, kako te imam rada!

Inšpektor Kannett se ni zavedal, kakšne posledice bi lahko imelo vse to. Preje je namreč zahteval ob vsakem času — podnevi ali ponoči — poročila o preiskavah. Zda pa je — pravzaprav že nekaj dni — na to povsem pozabil. Zdaj je namesto inšpektorja dajal ukaze njegov namestnik. Ta je tudi odločil, da je treba vilo nenehno opazovati. Verjetno je ta odločitev rešila Roka Gerija pred policijsko preiskavo in rešila življenje Avi. Roku Geriju je hčerka rešila življenje, namreč s tem, da je povsem »omrežila« inšpektorja, ki je izgubil številne sledi in ni mogel tako reagirati na dogodke, ki so se zvrstili.

Inšpektor je sam sebi opravičeval početja, ker je začutil, da ob vsem tem ni več velkodušen. Prav tako pa ni bil zadovoljen tudi s svojim ravnanjem.

Odločil se je že, da bo brž ko bo razkrinkal Roka Gerija, zapustil ta poklic. Tedaj se bo posvetil mirnemu mestnemu delu, pozabil na policijsko službo, na skakanje za gangsterji in na vse, kar je doslej v službi doživel. Razumljivo je, da ni rad razmišljal o tem, zakaj je sklenil zapustiti policijo.

V Jenini družbi je preživel mnogo nedelj. Uživala sta v vožnji in dirkah. V vožnji sta uživala tudi tisto nedeljo, ko se je inšpektor zatekel pred Jeni v gozd in ko ga je končno našla.

Ko se je zvečer vrnila Jeni domov, jo je že čakal na pragu Jerfi Stock. Njegova pripoved je bila kratka:

— Oče vas je že nekajkrat iskal! Prosi vas, da se mu takoj javite! Toda Jeni se za vse to ni mnogo zanimala.

— Povejte mu, da naj mi vrne prijateljico. Recite mu, da ne spregovorim z njim, dokler mi ne vrne prijateljice.

Ko sta prišla v hišo, je Jerfi po telefonu poklical Roka Gerija. Le-ta je zahteval pozneje k telefonu tudi hčerko.

Jeni je vztrajala:

— Povedala sem ti že, da želim Avo spet v svoji hiši. Zadeva se mi zdaj vse bolj čudna. O tem bi se morala resno pogovoriti s teboj, toda šele potem, ko bo Ava spet pri meni!

(Se nadaljuje)

32 Veliko pričakovanje

Rock Geri je hotel skozi vrata v trenutku, ko je pripeljal avtomobil, v katerem je bila straža. Ko jih je zagledal, se je obrnil, avtomobil pa je nadaljeval z vožnjo. To je bil dogovorjeni in že nič kolikokrat preizkušeni varnostni sistem.

Pred vilo se je spet pojavil policaj.

— Nekaj ni v redu, je godrnjal in klel Geri, ko ga je zagledal.

Da, nekaj ni bilo v redu! Toda ne z Gerijeve, pač pa s Kanettove strani. Čeprav se je Geri jezil na hčerko, ki je zahtevala izpustitev Avo, je bila prav hčerka tista, ki mu je pomagala v tej situaciji. Na srečo ni vedela prav ničesar o njegovem delu, niti se ni za to zanimala, oče — sam Rock Geri pa ji je tudi bore malo govoril o tem. Če ne bi bilo tako, bi se vse stvari odvijale gotovo drugače. Hčerka bi nastopila proti očetu. Tega Rock Geri prav gotovo ne bi mogel prenesti!

Držeč se prejšnjih načrtov, zlasti po nepričakovanemu napadu v gozdu, se inšpektor Kanett ni zanesel na nikogar drugega razen sebe, saj je upal, da bo lahko le tako uresničil svoj cilj. Sicer pa se je inšpektor v zadnjem času proti svoji volji spremenil. Razlog pa je bila Jeni Geri, ob kateri je prebil vse več časa. Ostali policaji in njegovi tovariši so opazili, da zdaj pogostoma zahaja z njo v restavracije, gledališče in kino. Toda nihče ni pomislil, da je Jeni hči gangsterja in da zato inšpektor pogosto zahaja k njej, da bi razkrinkal njenega očeta.

Od nepomembnih dogodkov sta ob obiskih razgovore počasi usmerjala na privatne zadeve. Inšpektor je kmalu ugotovil, da pravzaprav ve Jeni o očetu manj kot on sam, pravzaprav niti ne ve, s čim se njen oče ukvarja. Inšpektor, ki je sprva užival v tem, da ga je Jeni večkrat poklicala kot družabnika k hrupnim zabavam, ki jih je večkrat prirejala, je zadnje čase užival mnogo bolj, kadar sta bila sama.

Njegovi občutki so se menjavali iz dneva v dan. Po končanem študiju se je zaradi tragične in skrivnostne smrti sestre posvetil tej službi, da bi maščeval njeno smrt, da bi se boril proti kriminalu, da bi se boril proti gangsterjem. Kot izredno lep moški bi bil že nekajkrat postal »žrtev« žensk. Vendar se je vselej obnašal tako, kot da tega ne opazi. Njegovi tovariši so se v tem času že poročili, on sam pa je še vedno živel pri gospodinjji, pravzaprav daljni sorodnici. Pred očmi je imel namreč le en cilj: službo!

Po vsem sodeč pa je zadnje čase sama narava premagovala koncepte tega pedantnega moža. Kmalu je tudi sam spoznal spremembe, zaradi katerih se je jezil in je že nekajkrat tudi sklenil, da ne bo več govoril s to »rumenokljun-

Trije obsojenci na smrt so vso noč bedeli in mislili na svoje življenje. Dan se je naglo približeval. Prišla je šesta ura, kmalu zatem zlovesčča polsedma. Ob tem času bi jih morali ustreliti, toda nihče ni prišel ponje.

GROZNJA JE USPELA

Polkovnik Cammaerts pripoveduje o fem: »Ob enajstih je prišel k nam poveljnik ječe. V roki je držal pištolo. Ob njem je bila neka mlada žena. Kako sem se začudil, ko sem v njej spoznal Christine! Kar je izvedla za nas, ni zahtevalo samo hrabrost, temveč tudi posebno inteligenco. Potem ko nam je zapela refren iz pesmi in prejela odgovor, je preprosto zahtevala od vratarja, naj jo odpelje k poveljniku.

Ko je prišla pred poveljnika, ni igrala vloge skromne žene, recimo zaročenke tega ali onega obsojenega na smrt. Nasprotno! Povsem odkrito mu je dejala, kdo je. Rečla mu je, da je britanska obveščevalka in saboterka in da že dlje časa deluje v Franciji.

Gestapovec bi jo lahko takoj ustrelil ali jo zaprl in pozneje odpeljal na morišče. Ona je s tem računala. Vendar je računala tudi z nečim drugim. Zavezniki so že bili v Franciji. Približevali so se tudi kraju, kjer smo bili mi zaprti. V resnici so do semkaj pripeli šele dva meseca pozneje. Toda Christine je hotela poveljnika ječe ustrahovati. Dejala mu je, da gre za dneve ali celo za ure in da ga bodo zanesljivo ujeli. Če bo izvisil smrtno obsodbo nad njenimi tovariši, ga bodo zagotovo ustrelili.

Gestapovec se ni takoj vdal. Razgovor je trajal 11 ur: od polnoči do enajste ure dopoldne. Da bi Christine nanj delovala čimbolj prepričljivo, je dejala, da je nečakinja maršala Montgomeryja, ki poveljuje prodirajoči vojski, in da kot taka marsikaj ve. Montgomery jo je pooblastil, da to izvede. Hkrati je obljubil, da bo dal pobiti vso gestapovečo družino, če ta ne bo izpustil ujetnikov na svobodo. Uspelo ji je.

Ko je Christine z gestapovcem vstopila v celico, ni obsojencem ničesar pojasnila. Poveljnik jim je ukazal, naj gredo ven. Imel je pištolo v rokah, zato položaj ni bil kdove kako ugoden. Toda po Christinem licu so lahko ugotovili, da ni v skrbeh. Stopili so na dvorišče. Sedli so v avtomobil. Vstopila sta tudi Christine in poveljnik. — Tako ga je »omehčala«, da je privolil, da jih odpelje iz mesta na varno mesto, ki je bilo pod nadzorstvom francoskih partizanov. Zagotovili so mu zanesljivo vrnitev v mesto.

DVE BOMBI

Christine je nekaj časa delovala tudi v Italiji. Proti koncu vojne so jo poslali k italijanskim partizanom, da bi organizirala beg nekaterih britanskih ujetnikov iz severne Italije v osvobojeno Francijo. Major Kennedy, prav tako obveščevalec, ki je dolgo delal z njo, pripoveduje o novi neverjetni zgodbi:

»Za sovražnikovimi linijami v zaledju je neka nemška patrulja naletela spomladi leta 1945 nanjo in na nekega partizana. Nemci so uperili vanju brzostrelke in ukazali, da dvigneta roke. Ona je to pokorno storila, vendar je imela v vsaki roki bombo. Dejala je Nemcem v odlični nemščini, da so jo lahko dobro razumeli: »Spustite svoje orožje, ker boste sicer zleteli v zrak!« Nemci so pričeli drhteti, ona pa jim je ukazala, naj odvržejo orožje. V strahu pred bombami so to storili, Christine in italijanski partizan sta se lahko za tem mirno umaknila.

Major Kennedy je povedal tudi to: »Po vojni sva ostala v stikih, čeprav ni ostala v naši službi. Mnogim ljudem je med vojno rešila življenje. Tudi jaz sem ji večno hvaležen; rešila je tudi mene. Pred leti me je vprašala, ali lahko navede moje ime v primeru, da bi morala nekoga obvestiti o nekem incidentu, ki bi se ji utegnilo pripetiti.

(Se nadaljuje)

Mlad brez injekcij

- Francosko sodišče v Nici
- je razsodilo Chaplinu v
- prid in je zaplenilo vse iz-
- vode reklamne brošure

- neke francoske klinike. V
- brošuri je med drugim
- pisalo, da je Chaplin z
- uspehom uporabljal po-
- mlajevalne preparate te
- klinike.

»Filip — blues«

Edinburški vojvoda in so-
prog angleške kraljice II. je
sedaj pristal na to, da ime-
nujejo po njem novi modni
ples. Avtor nove plesne krea-
cije označuje le-to kot »spo-
dobnejšo obliko twista«. Ime-
noval jo je po princu Filipu,
ker je treba pri tem plesu
držati roke prekrizane na
hrbtu — to pa je priljubljena
drža princa Filipa na urad-
nih sprejemih.

Toda velik filmski umet-
nik Charlie Chaplin je odloč-
no zanikal, da bi sploh kdaj
uporabljal te preparate. Bro-
šuro je izdal vodja klinike
Robert Wiard. Znano Chapli-
novo ime je Wiard uporabil
v reklamne namene in je tr-
dil, da je dobil Charlie Cha-
plin njegove pomlajevalne
injekcije in da je prav za-
radi tega še v visoki starosti
lahko postal oče. To pomla-
jevalno metodo je postavil

na laž švicarski zdravnik dr.
Niehans.

Sodnik Gilbert Dubois je
ugotovil, da so s to izdajo
brošure »zaradi posega v
človeške pravice« Chaplinu
zelo škodovali. Wiardu je
bilo naročeno, naj v štiri-
najstih dneh vse izvode te
brošure izroči sodišču.

»Popravilo«

Veliko jezo je imel pred
nedavnim Arthur Cucuzzella
s svojim avtomobilom. Ko
ga je namreč v neki newyor-
ški ulici hotel pognati, je
motor odpovedal. Poizkusil
je z vozilom vse mogoče,
toda motor ni dal niti glasu
od sebe. Od jeze je Cucuzze-
la planil iz avtomobila in a-
loputnil vrata, tedaj pa je
njegov avtomobil začel voziti
kar brez njega, najprej 150
metrov po cesti, nato pa je
pred očmi lastnika padel v
vodo newyorškega pristani-
šča.

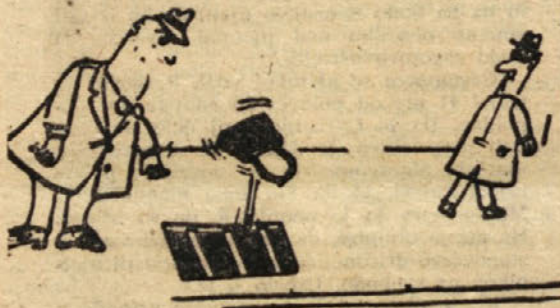
Pasje tablete

Da bi v prihodnje tudi naši
štirinožni prijatelji uživali
vse blagodatni napredka, so v
Ameriki začeli izdelovati in
tudi že prodajati shujševal-
na sredstva za pse. Kdor ho-
če za svojega ljubljence iz-
dati mnogo denarja, bo prav
gotovo navdušen za to novo-
tarijo. Tisti pa, ki raje var-
čujejo, bodo dosegli prav isti
učinek že s tem, da bodo svo-
jega psa manj krmili.

IZ ALBUMA FILMSKIH IGRALK: Clodin Dupuit

humor - humor - humor

Zdaj si zadovoljnija z uspehom svoje shujševalne
kure, kaj?

Britanska afera CHRISTINE KEELER

London je tako s Profumovo ostavko in Pro-
fumovim pismom Macmillanu doživel politično
senzacijo prve vrste. Nihče pa ni preveč užival
v tej aferi. Tako tisk kot navadni ljudje so bili
na prvi mah presenečeni, bolje prepadeni, in
kasneje ogorčeni. Afera Profumo se je kmalu
razrasla v »škandal Profumo«.

MNOGO VPRAŠANJ BREZ ODGOVORA

Odveč bi bilo na tem prostoru ponavljati vse,
kar je v zvezi z afero Profumo zapisal angleški
tisk. Zadeva se je, če povzamemo nekaj izvleč-
kov in časopisov, odvijala takole:

Daily Herald:

»Razen položaja Profuma je še dosti vprašanj,
ki so ostala brez odgovora, vprašanj, ki bi jih
moral v javnem interesu pojasniti.«

Gardian:

»Obstaja sum, da so v ozadju privatni škan-
dali. Vlada ne more v zvezi s tem ukreniti ni-
česar, ne da bi s tem direktno zadela upravno
in civilno službo. Če gre za kršenje zakona o dr-
žavni varnosti, je z izgubo Profuma, ki prav-
zaprav ni bil eden izmed velikih Macmillanovih
aspehov, afera končana.«

Casopisi so bili polni tudi vesti o preiskavi
proti Wardu, celo najbolj konservativni časnik
na svetu ni imel nobenih pomislekov več. Drugi
dan preiskave proti dr. Wardu je londonski »Ti-

mes« objavil besedo »sexual intercourse« (spolno
občevanje) na eni strani nič manj kot štiriintri-
desetkrat.

Preiskava proti Wardu je spravila na dan
stvari, ki jih celo »neokuženi« reporterji »Time-
sa« niso mogli več obiti z lepimi frazami. Tri dni
so »dekleta na poziv« s svojim zanimivim pri-
povedovanjem v prostoru za priče omogočale an-
gleški javnosti, da je spoznala bogato skalo pre-
povedane ljubezni.

Glavni inšpektor Scotland Yarda je pred raz-
pravo večkrat »obiskoval« glavno pričo — Chri-
stino Keeler. Policija je razen tega morala Chri-
stino čuvati. Po nekaj anonimnih telefonskih po-
zvih in grožnjah »pazi, kaj delaš«, sta bila dva
policista nenehno ob njej. Policija ji je sveto-
vala, da naj ne hodi iz stanovanja in da naj ni-
komur ne odpira.

Vrhovni sodnik lord Denning, ki mu je vlada
zapala preiskavo v aferi Profumo, pa je med-
tem zbiral material. Od tiska je zahteval, da mu
naj da na razpolago vse fotografije, ki imajo
kakršno koli zvezo z afero. Poziv javnosti pred
tem, češ naj mu nudi vsakršno možno pomoč,
je bil menda uspešen, in sodnik je vsak dan pre-
jemal svežnje pisem.

28. junija so začeli razpravo proti glavnemu
akterju afere Profumo — dr. Stephenu Wardu.
Prot temu modnemu zdravniku in slikarju
portretov uglednih ljudi je bilo vloženo osem
tožb.

Christine je priznala, da je Wardu često vo-
dila dekleta — zato, ker je imel to rad.

— Kakšen je bil vaš odnos do obtoženega?

»Bila sva kot brat in sestra.«

Dokler je stanovala pri Wardu, je bilo z njo
še vedno kakšno dekle — »stalno so se menja-
vale.«

Na vprašanje, ali je bil bogati Indijec edini
moški, od katerega je dobivala poklone, je Chri-
stine odgovorila:

»Ne. Nekdo drugi mi je prav tako dajal po-
klone in denar, toda denar je bil za mojo ma-
ter.«

— Kdo je bil to?

»John Profumo.«

Christine je pripovedovala o mnogih svojih
avanturah in o svojih »dečkih« — nekem Perzij-
cu, dvojici že znanih Jamajčanov itd.

Ta 21-letna, nedvomno lepa dekle, z zdaj že
dovolj znano razvratno preteklostjo, je na dolgo
in široko pripovedovala o tem, kako ji je uspelo
zvabiti na svojo pot tudi mnoga druga dekleta
— modele, manekenke, prodajalke — od katerih
se je zahtevalo samo to, da so bile lepe in mlajše
od dvajsetih let.

● — Zakaj ste delali to za Warda?

● »Zato, ker me je imel v oblasti.«

● Zato je verjetno Christina dober del
svojega zaslužka tudi dala svojemu za-
ščitniku.

● Razen tega ji je Stephen govoril:

● »Za dekle je popolnoma v redu, da spi
z moškimi za denar, vse dokler nima
mentalitete prostitutke.«

● »In nikoli se tudi nisem počutila kot
prostitutka ...«

(Nadaljevanje sledi)